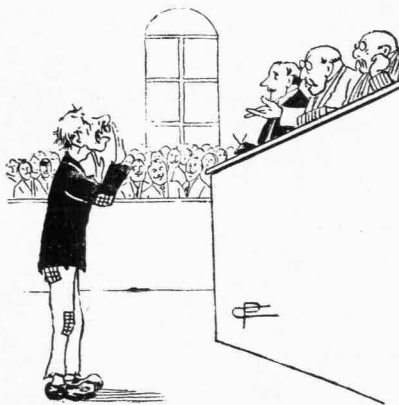

Ένας παφλασμός αδύνατος ακούσθηκεν ὕστερ' ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς, ταράζοντας τὴν μονοτονίαν τοῦ ρόχθου τῶν κυμάτων. Καὶ ὁ Τρισκέπιος, μὴν ἀκούοντας πλέον τὸν ἄλλον, μάταια τὸν ἀναζήτησεν εἰς ὅλα τὰ βαθουλώματα τῆς πέτρας. Ὡστε ποῦ ἔφθασε νὰ διαλογισθῇ, ὅτι ὁ ἄλλος ἐκεῖνος ἢ θὰ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν θεληματικῶς τοῦ ἀπὸ παραφροσύνης, ἢ ἀπὸ σοφίαν, ἢ θὰ ἔφυγε κρυφὰ πρὸς τὴν συνεχομένην ξηράν. Καὶ ἐπειδὴ ἀπίθана τοῦ ἐφάνηκαν καὶ τὰ δύο, ἔφθασε τέλος νὰ ὑποψιασθῇ μήπως παιγνίδι τῶν ἀκτίνων τοῦ φεγγαριοῦ ἦτον ἡ σκιά τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἤχοι φανταστικοὶ βγαλμένοι ἀπὸ τὴν διάνοησιν τῆς ψυχῆς του ἦσαν οἱ λόγοι, ὅσους εἶχεν ἀκούσῃ.

Καὶ σκεπτόμενος αὐτὰ ἐπέρασε τὴν ὑπόλοιπὴ νύχτα, γιατί τὴν ἡμέραν κατόπιν εἶδε καὶ ἄκουσεν ἄλλα, πλέον περιέργα καὶ φωτεινά, ποῦ παρακάτω θὰ ἱστορηθοῦν.

Σκεπτόμενος δὲ αὐτὸς τὴν πέτραν τοῦ θρήνου, μετωνόμασε : « κρανίου τόπον ».

ΙΩΑΝ. ΖΕΡΒΟΣ

Ἡ πεποίθησις τοῦ κατηγορουμένου

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον.

Ὁ πρόεδρος. — Λοιπόν, κατηγοροῦμενε, ὁμολογεῖς τώρα πλέον τὴν ἐνοχὴν σου ἔπειτα ἀπὸ τόσα ποῦ κατέθεσαν οἱ μάρτυρες ἐναντίον σου ;

Κατηγορούμενος. — Ὁχι, κύριε Πρόεδρε. Ὁ δικηγόρος μου μὲ ἔπεισε... πὼς εἶμαι ἀθῶος !..